

svag, og hvem er lille, og hvem er ikke svag i virksomhedssammenhæng? Er det selskabet, eller er det den privatejede virksomhed?

Men jeg tror, at også hr. Aage Frandsen vil give mig ret i, selv om jeg forstår tankegangen, at det ville være en meget, meget svær sondring. Det ville være en administrativt ganske besværlig sag. Det er det ene.

Det andet er, at jeg mener, at der kan være mange hensyn at tage. Der kan være mange årsager til, at folk vælger den ene selskabsform frem for den anden, og jeg mener i virkeligheden ikke, det er særlig afgørende i spørgsmålet om, hvorvidt de skal kunne føre en sag mod det offentlige system.

Så derfor, selv om den tanke naturligvis også har strejft mig, er det altså ikke noget, der har bundfældet sig og heller ikke er udmøntet i selve lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

De eksempler, der har været fremme i pressen, hvor man siger, at det er ikke rimeligt, at personer, der vinder en sag, endda måske 100 pct. ikke kan få dækket alle deres omkostninger, har været eksempler på personer, som nok ikke nødvendigvis var den lille mand, men alligevel en person, som ikke var specielt økonomisk stærk og formuende med en hel masse advokatbistand og revisorer bag sig.

Det er derfor, jeg synes, at man godt kunne diskutere, hvis det er den gruppe, man er optaget af, om man kunne indføre et eller andet kriterium. Det er klart, at det ikke er et kriterium, som i sig selv er rigtigt, rigtigt i den forstand, at så har man ramt helt rigtigt. Men det er objektivt i den forstand, at man kan definere sig frem til det. Det betyder så alle lønmodtagerne, medmindre de har et lille firma ved siden af, som er i selskabsform. Man kan definere sig ud af det.

Det betyder ikke, at man når frem til en 100 pct. sandhed, det gør man sandelig heller ikke med den her model. Men hvis man er så optaget af den såkaldt lille mand, kan man godt definere sig frem til det ud fra nogle objektive kriterier. Der er slet ikke tvivl om, hvem der har selskabsform, hvem der har bestemte typer af beskatningsformer. Det er det, man går ud fra.

Kl. 19.20

Det betyder ikke, at man altid rammer rigtigt. Nej, men det gør man sandelig heller ikke med det her forslag, for der er altså nogle, som har kæmpe advokatforetagender og revisorforeta-

gender bag sig, som godt kan finde ud af at udnytte det her system. Det er der slet ingen tvivl om. Det er jo derfor, alle de eksperter, der sad i det udvalg, sagde: Den går ikke, det er simpelt hen at åbne for en guldgrube for nogle bestemte mennesker, nemlig advokater og revisorer.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det var en interessant ikkebesvarelse, jeg fik fra skatteministeren. Der blev sådan set sagt: Det vil jeg ikke svare på. Og der blev sagt, at man allerede havde svaret mig. Det havde skatteministeren ikke. Altså skatteministeren har holdt en eller anden lille retorisk tale, men svaret mig har skatteministeren ikke.

For at gentage spørgsmålene: Hvis nu en eller anden skatteyder allierer sig med en advokat, og advokaten siger: Jeg skal bruge 80 timer til at føre den her sag, det koster 1.200 kr. i timen plus moms, og jeg sender den regning ind på forkant, sådan som man skal gøre ifølge forslaget. Vil man i det øjeblik vurdere og sige: Nej, det er kun rimeligt med 40 timer; nej, det er kun rimeligt med 25 timer; eller det er kun rimeligt med 70 timer? Er det dér, man vil gå ind, eller er det bare en blankocheck, man udsteder? Det er et rimeligt spørgsmål, som ministeren da må forholde sig til.

Så det her med den lille mand igen. En del af ekspertudvalgets bidrag gik jo rent faktisk ud på, at man sagde, at hvis man bryder med officialprincippet, hvis det offentlige faktisk også varetager skatteyderens sag til fordel for skatteyderen, så ville man jo ende i en situation, hvor flere og flere mennesker siger: Jamen det eneste naturlige, man gør, er, at man altid betragter skattemyndigheden som modpart og derfor altid hyrer en rådgiver. Vil det være til fordel for den lille mand, ville den lille mand gøre det, hvis man tvinger skattemyndigheden ind i sådan en rolle?

Det er da også et interessant spørgsmål, som jeg vil bede skatteministeren, som er så optaget af de svage stillede i det her samfund, rent faktisk svare på.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det, der kalder mig herop, er skatteministerens læggen meget stor vægt på, at det, det drejede sig om her, var at komme den svage part i møde. Og da så samtidig hr. Aage Frandsen rejste spørgsmålet om, hvorvidt den samme indigna-